

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ว่าด้วยการลงโทษทางวินัย ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบมาตรา ๑๘(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ว่าด้วยการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๓ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ข้อ ๕ การลงโทษข้าราชการกรณีกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หากมีเหตุอันควรงดโทษ ผู้บังคับบัญชาจะงดโทษภาคทัณฑ์โดยให้ทำทัณฑ์บนหรือว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือก็ได้

(๒) กรณีลงโทษตัดเงินเดือน ผู้บังคับบัญชาจะสั่งลงโทษตัดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละห้าและเป็นระยะเวลาไม่เกินสามเดือน

(๓) กรณีลงโทษลดขั้นเงินเดือน ผู้บังคับบัญชาจะสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่งได้ไม่เกินหนึ่งขั้น

ข้อ ๖ การลงโทษข้าราชการกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษไล่ออก หรือปลดออก แล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ ข้าราชการผู้ใดทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษไล่ออก

ข้อ ๘ ข้าราชการผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษไล่ออก หรือปลดออก

(๑) แก่ไขผลการเรียนหรือผลการสอบของนักศึกษาโดยมิชอบ

(๒) มีหน้าที่ออกข้อสอบแล้วเปิดเผยข้อสอบโดยมิชอบ

(๓) แอบอ้างเอาผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานทางวิชาการของตน

ข้อ ๙ ข้าราชการผู้ใดล่วงละเมิดทางเพศกับนิสิต นักศึกษา หรือนักเรียน ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษไล่ออก หรือปลดออก

ข้าราชการผู้ใดประพฤติชั่วสาวหรือกระทำอนาจารกับนิสิต นักศึกษา หรือนักเรียน ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษไล่ออก หรือปลดออก เว้นแต่ในกรณีไม่ร้ายแรงผู้บังคับบัญชาจะสั่งลงโทษต่ำกว่าไล่ออก หรือปลดออก ก็ได้

ข้อ ๑๐ ผู้บังคับบัญชาผู้ใดจะมีอำนาจสั่งลงโทษผู้ใต้บังคับบัญชาในโทษสถานใด และระดับโทษใด ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยว่าด้วยผู้มีอำนาจบังคับบัญชา

ข้อ ๑๑ การสั่งลงโทษข้าราชการผู้ใดต้องพิจารณาให้ความจริงตามข้อบังคับว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา เพื่อการลงโทษทางวินัย

ข้อ ๑๒ การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนตามข้อ ๕ มิให้สั่งลงโทษย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่การสั่งลงโทษผู้ถูกสั่งพักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน

ข้อ ๑๓ การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการตามข้อ ๖ มิให้สั่งย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่งเว้นแต่

(๑) ในกรณีที่ให้มีคำสั่งให้พักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน เมื่อจะสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ให้สั่งปลดออก หรือไล่ออก ตั้งแต่วันพักราชการ หรือวันให้ออกจากราชการไว้ก่อน แล้วแต่กรณี

(๒) การลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในการกระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยปกติให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันต้องรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุดหรือวันถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วแต่กรณี

(๓) ในกรณีที่ได้มีการสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการไปแล้วถ้าจะต้องสั่งใหม่ หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่ง การลงโทษปลดออก หรือไล่ออก กรณีเช่นนี้ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิม แต่ถ้าวันออกจากราชการเดิมไม่ถูกต้อง ก็ให้สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นในขณะที่ยังออกคำสั่งเดิม

(๔) ในกรณีที่มีคำสั่งให้ออกจากราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตาม มาตรา ๒๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘ ไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่ง เป็นลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องสั่งลงโทษ ปลดออก หรือไล่ออก ตามกรณีนั้นในขณะออกคำสั่งเดิม

(๕) การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่ง ลงโทษนั้นได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึง วันออกจากราชการนั้น

(๖) การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูก สั่งนั้นได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญราชการไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออก หรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

(๗) กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งปลดออกหรือไล่ออกจากราชการย้อนหลัง ก็ให้สั่งปลด ออก หรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการ ทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งลงโทษนั้น

ข้อ ๑๔ การสั่งเพิ่มโทษ หรือลดโทษ เป็นลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันที่ลงโทษเดิมใช้บังคับ ทั้งนี้การสั่งย้อนหลังดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อสิทธิ และประโยชน์ที่ผู้ถูกสั่งลงโทษได้รับไปแล้ว

ข้อ ๑๕ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความในคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ ให้ทำเป็นคำสั่ง มีสาระสำคัญ แสดงเลขที่ และวัน เดือน ปี ที่ออกคำสั่ง ข้อความเดิมตามที่แก้ไขเปลี่ยนแปลง และ ข้อความที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงแล้ว

ข้อ ๑๖ ข้าราชการผู้ใดถูกสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัด พอที่จะสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก และผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่า ถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดความเสียหายแก่ราชการได้ และเห็นควรสั่งให้ออกจาก ราชการ ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณามิมีมติว่า หากให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

เมื่อสภามหาวิทยาลัยเห็นชอบ ก็ให้อธิการบดีสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นออกจากราชการ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ถ้า สภามหาวิทยาลัยไม่เห็นชอบก็ให้ยุติเรื่อง

ในกรณีที่อธิการบดีถูกสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ให้เลขาธิการคณะกรรมการการ อุดมศึกษาเป็นผู้พิจารณารายงานการสอบสวน และเป็นผู้สั่งให้อธิการบดีออกจากราชการ โดยให้นำ ความในวรรคหนึ่งมาใช้โดยอนุโลม

๔

ข้อ ๑๗ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

พลเอก

(ธรรมรักษ์-อิศรางกูร ณ อยุธยา)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อนุมัติในการประชุม สมัยสามัญ
ครั้งที่ ๕.../ส.ร.ครั้งที่ ๕.../ส.ร./ส.ร.
ลงชื่อ .....
เลขานุการสภามหาวิทยาลัย